

Ještě jsem nepřivykl

Anabáze

Ještě jsem nepřivykl
na tvůj dech,
jak dítě rozespalý
ve svých snech,
z tvých retů vyhoštěný
jako zběh,
amnestie v nedohlednu,
je to pech.

Opit rozdílem světů
čtyřech zdí,
na skládce vyhozený,
jen pár dní
začínám vzpomínat si,
je to zlý,
k bohu jsem se obrátil
poslední.

Ne, nejsem pesimista,
proč znovu
měsíc už vyhasíná,
je v novu,
v duševním lazaretu
zavřený,
dělám si cigarety
balený.